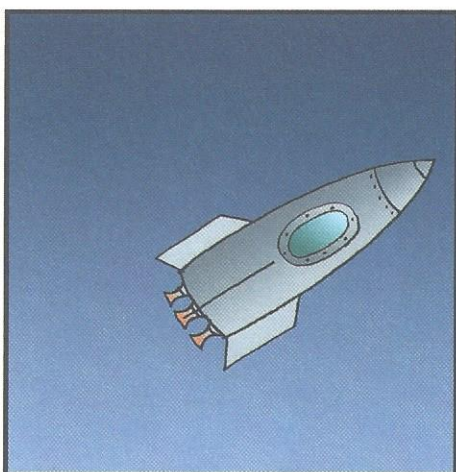
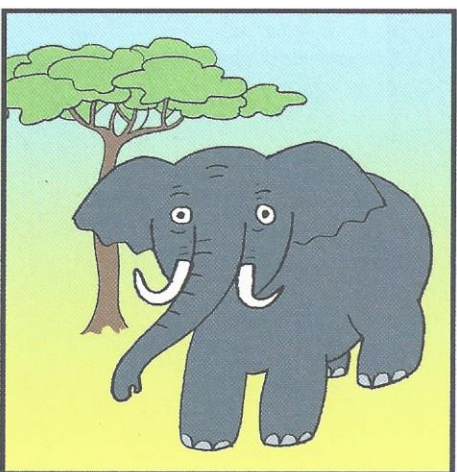
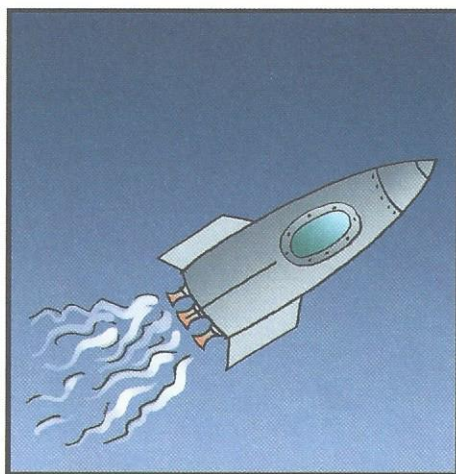
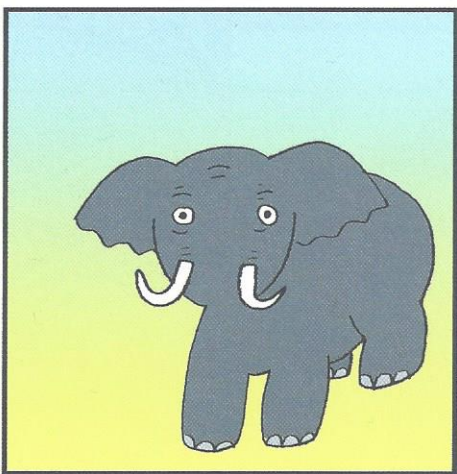
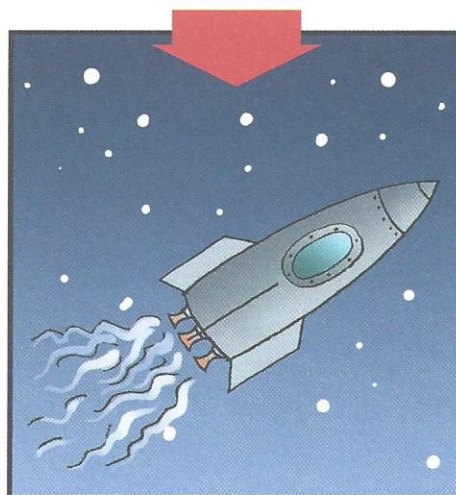
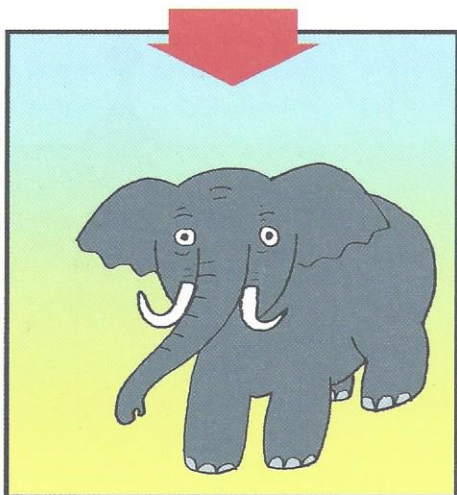

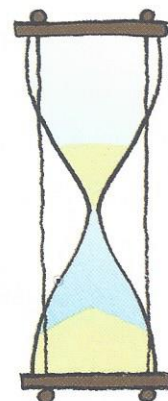
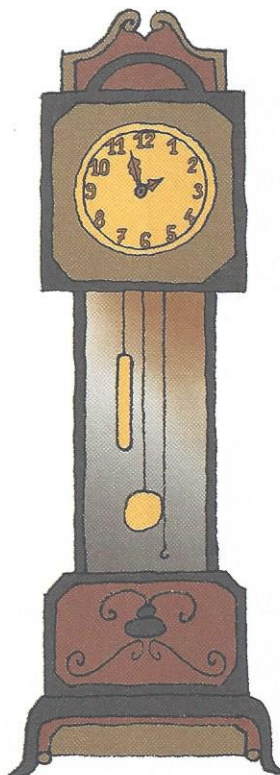
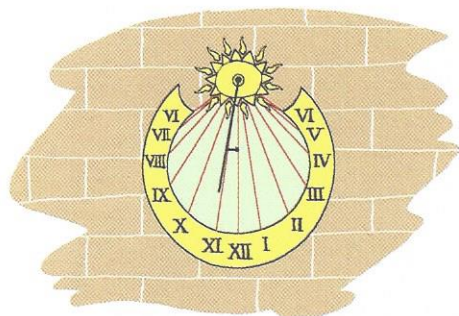
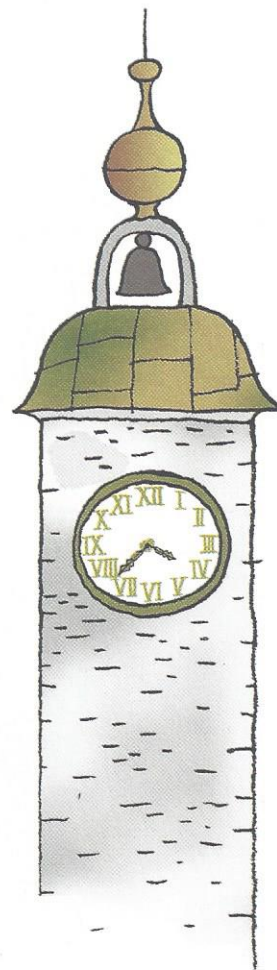
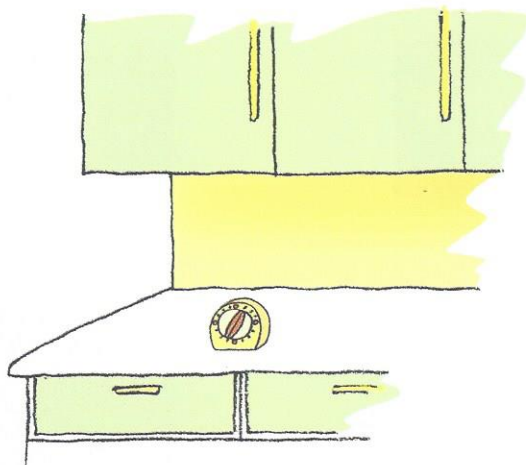
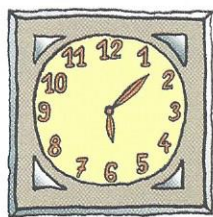
„Po středě následuje čtvrtek,“ pokračovala v povídání Terežka. „Na čtvrtek se vždy hodně těším. To chodíme s Matýskem do výtvarného kroužku. Někdy tam pracujeme s hlinou, děláme různé misky a sošky, někdy malujeme. Tentokrát asi budu kreslit slona a Matýsek říkal, že určitě nakreslí raketu.“

Časová posloupnost. S dítětem si povídáme, co je znázorněno na obrázcích. Potom dítě určuje, které obrázky byly nakresleny dříve, které později.

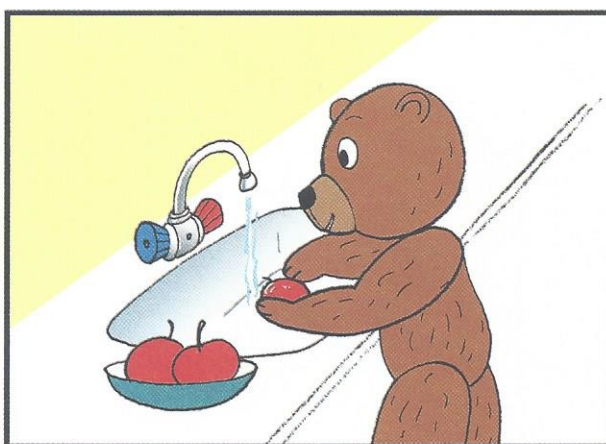
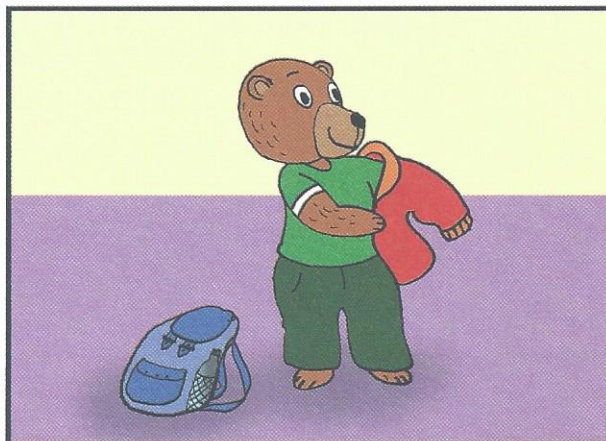
„Já mám nejraději pátek,“ zapojil se do hovoru tatínek. „Proč pátek?“ divily se děti, „přeci nemáme žádný kroužek.“ „No právě. Vy nemáte žádný kroužek, jdete v týdnu naposledy do školky, maminka a já také jdeme v týdnu naposledy do práce a těšíme se na víkend. V pátek odpoledne budeme mít volněji a společně půjdeme vybrat nové hodiny do kuchyně.“ „A proč hodiny do kuchyně?“ nebylo jasné Pavlíkovi. „Protože staré se rozbily a potřebujeme měřit čas, vědět, kolik je hodin.“

Měření času. S dítětem si povídáme o měření času, jeho způsobech a důležitosti.

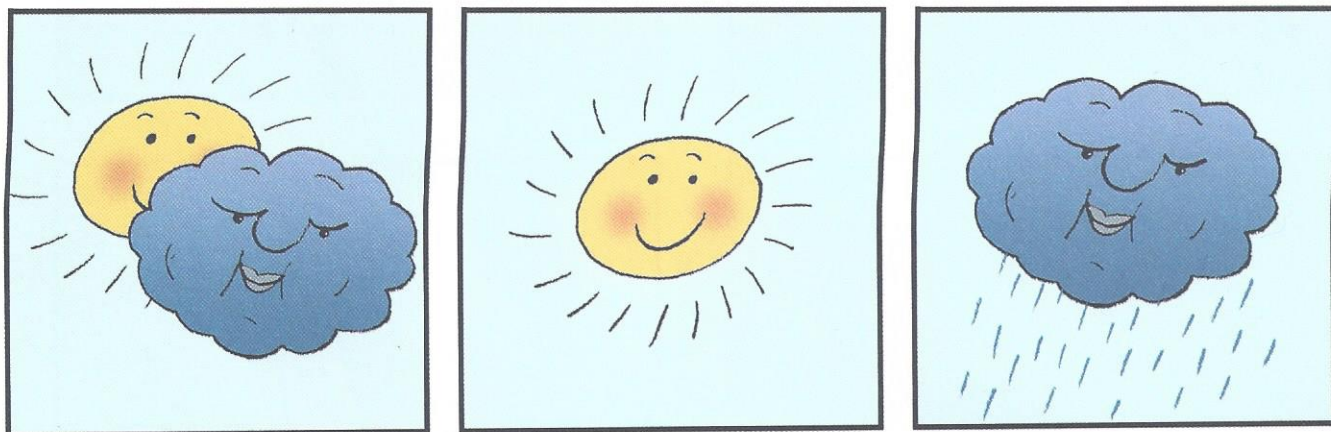
„Když je pátek, to bude zase sobota a neděle?“ byl zvědavý Pavlík. „To máš pravdu, začíná víkend. Nejprve bude sobota a potom neděle,“ vysvětlil Pavlíkovi tatínek. „Hurá, tak to když bude sobota, půjdeme na výlet,“ radoval se Pavlík. „Kdepak, tuto sobotu na výlet nepůjdeme. Máme spoustu práce na zahradě. Je zapotřebí přesadit květiny, okopat záhony se zeleninou, posekat trávu.“ „Hm, a bude to trvat dlouho?“ byl zklamaný Pavlík. „A co kdybyste posekali zahradu, než já se obleču na výlet?“ „To asi nepůjde. Posekat zahradu trvá mnohem déle, než se obléci na výlet.“

Odhad času, porovnávání délky trvání činností. S dítětem posuzujeme, která činnost znázorněná na obrázcích trvá zpravidla déle, která kratší dobu. Porovnáváme dobu uvaření oběda a zalití záhonu květin; posekání trávníku a omytí jablek; porovnáváme další každodenní činnosti.

Pavlíkovi bylo zpočátku líto, že nepůjdou na výlet. Ale jezdit se sekačkou a sekat trávník ho za chvíli začalo bavit. Škoda že počasí ten den zrovna celodennímu pobytu na zahradě nepřálo. Chvilí svítilo sluníčko, po chvíli připlul mrak a netrvalo dlouho a začalo pršet. A to se opakovalo několikrát za sebou. Zrovna bylo sluníčko za mrakem, když vyšla na zahradu Terezka: „Jé, ono nesvítilo sluníčko.“ „Neboj, asi za chvíli zase zaprší, ale pak opět sluníčko vyjde,“ uklidňoval ji Pavlík.

Časová posloupnost, cyklické vztahy. Dítě určuje, co se stalo dříve, co později. Povídáme si o opakování cyklů, zde můžeme spojit s koloběhem vody. Zpočátku můžeme k povídání využít horní pás obrázků. Poté si povídáme o variantách řazení obrázků. Obrázky je vhodné zpočátku vystříhat.

Vždy, když začalo pršet, běželi se všichni schovat domů. Naštěstí to byly pouze přeháňky a brzy se mohli na zahradu vrátit a pokračovat v započaté práci. Když se vraceli na zahradu poněkolkáté, Matýsek se rozhlédl po zahradě a začal se usmívat: „To je srandovná. Někde je zahrada posekaná, někde není. Ještě se musí posekat vlevo uprostřed, a kde ještě?“

Prostorová orientace. Upevňujeme pojmy z prostorové orientace, vedeme dítě k pojmenování jednotlivých polí.

Navečer, když přestalo pršet, se Pavlík posadil k záhonům a pozoroval květiny. „Jé, tady některé květiny kvetou, jiné již odkvetly.“ Některé květiny měly místo květů zvláštní kuličky. „To jsou semeníky,“ vysvětlila maminka. „Květina již odkvetla, dozrají semínka, která sebereme, a příští rok ji zasadíme znovu. Někdy semínka sama vypadají a květiny tak příští rok na záhoně samy znovu vyrostou.“

Časová posloupnost, cyklické vztahy. Dítě určuje, co se stalo dříve, co později. Obrázky je vhodné řadit ve dvou cyklech, povídáme si o opakování cyklů každý rok. Můžeme si povídat i o době trvání celého cyklu. Obrázky je vhodné zpočátku vystříhat.

